

Ο Μητροπολίτης Ναυπάκτου για την εορτή της Μεταμορφώσεως του Χριστού

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου](#)

Με γραπτό κήρυγμά του ο [Μητροπολίτης Ναυπάκτου](#) και Αγίου Βλασίου κ. Ιερόθεος αναφέρθηκε στην [εορτή της Μεταμορφώσεως του Χριστού](#). Όπως υπογράμμισε, η ορθόδοξη θεολογία δεν πρέπει να ασχολείται μόνο με τις ανθρώπινες γνώσεις, αλλά και με το πώς ο άνθρωπος πρέπει να φθάσει στην θέα της δόξης του Θεού, ως Φωτός.

Παρακάτω το γραπτό κήρυγμα του Μητροπολίτη Ναυπάκτου

Ἡ ἑορτή τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Χριστοῦ εἶναι λαμπρά Δεσποτική ἑορτή, διότι ἀναφέρεται στὸν Δεσπότη Χριστό καί συνδέεται στενά μέ τὴν Ἀνάστασι καί τὴν Ἀνάληψι τοῦ Χριστοῦ, καί δείχνει τί εἶναι ἡ Ἀγία Γραφή καί ποιός εἶναι ὁ σκοπός της. Αὐτά τὰ δύο σημεῖα εἶναι ἐνδιαφέροντα καί θά τονισθοῦν σήμερα στό γραπτό αὐτό κήρυγμα.

Τό πρῶτο σημεῖο εἶναι ὅτι τὰ ὅσα περιγράφουν οἱ Εὐαγγελιστές στό Ὅρος Θαβώρ εἶναι μιὰ ζωντανή Ἀγία Γραφή. Ὅταν κάνουμε λόγο γιὰ Ἀγία Γραφή ἐννοοῦμε τὴν Παλαιά καί τὴν Καινὴ Διαθήκη πού σύναψε ὁ Θεός μέ τὸν λαό Του. Ἡ Παλαιά Διαθήκη περιλαμβάνει ἐκεῖνα πού περιγράφονται στὰ ἱερὰ βιβλία ἀπὸ τὴν Γένεσι τοῦ κόσμου καί τὴν ἱστορία τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ, καί ἡ Καινὴ Διαθήκη περιλαμβάνει ὅλα ἐκεῖνα πού συνδέονται μέ τὴν ζωὴ τοῦ Χριστοῦ καί τὴν δράση καί τὴν διδασκαλία τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων.

Αὐτό φαίνεται ζωντανά στό ὄρος Θαβώρ. Ὁ Χριστός εὐρίσκεται στό μέσον μεταξύ τῶν δύο Προφητῶν, Μωϋσέως καί Ἡλίας, πού εἶναι ἐκπρόσωποι τοῦ Νόμου καί τῶν Προφητῶν ἀντιστοίχως, καί κάτω ἀπὸ τὸν Χριστό πού εἶναι μέσα στὴν δόξα Του, εὐρίσκονται οἱ τρεῖς Μαθητές, Πέτρος, Ἰάκωβος καί Ἰωάννης, πού εἶναι ἐκπρόσωποι τῶν Ἀποστόλων, καί ἐπέτρεψε ὁ Χριστός νὰ φανῇ τό Φῶς τῆς Θεότητος πού ἦταν κεκρυμμένο ἕως τότε.

Οἱ ἐκπρόσωποι τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, Μωϋσῆς καί Ἡλίας, βλέπουν τώρα σεσαρκωμένο τὸν Υἱό τοῦ Θεοῦ, Αὐτόν πού ἔβλεπαν χωρὶς σῶμα, καί οἱ Μαθητές βλέπουν τὸν δόξα τῆς Θεότητος τοῦ Χριστοῦ στό Σῶμα Του. Ἔτσι, ὅλη αὐτὴ ἡ σκηνὴ δείχνει ὅτι κέντρο ὅλων τῶν ἀνθρώπων, Παλαιᾶς καί Καινῆς Διαθήκης, εἶναι ὁ δοξασμένος Χριστός καί, βεβαίως, ὑπάρχει ταυτότητα ἐμπειριῶν μεταξύ τῶν Προφητῶν, τῶν Ἀποστόλων καί τῶν Ἀγίων, διὰ μέσου ὅλων τῶν αἰώνων.

Ἡ φωνὴ τοῦ Πατρὸς πού ἀκούστηκε ἐκείνη τὴν ὥρα «οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός· αὐτοῦ ἀκούετε» (Μάρκ. θ', 7) δείχνει ὅτι ὁ Χριστός ὁ Ὅποιος ἐμφανιζόταν χωρὶς Σῶμα στοὺς Προφῆτες καί ἐνηνθρώπησε εἶναι ὁ Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ, Αὐτός εἶναι τὸ ἀρχέτυπο τῆς δημιουργίας τοῦ ἀνθρώπου, Αὐτός ἀναδημιούργησε τὸν ἄνθρωπο, καί ἐπομένως ἡ βάση τῆς Ἀποκαλύψεως τοῦ Θεοῦ εἶναι ἡ Χριστολογία. Γι' αὐτό πρέπει νὰ εἴμαστε Χριστοκεντρικοί.

Διάφοροι σύγχρονοι θεολόγοι διδάσκουν ὅτι οἱ ἐμφανίσεις τοῦ Θεοῦ στὴν Παλαιὰ Διαθήκη εἶναι ἐμφανίσεις τοῦ Πατρὸς, ἐνῶ στὴν Καινὴ Διαθήκη καταγράφονται οἱ ἐμφανίσεις τοῦ Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ. Ἡ Ἐκκλησία ἀπὸ τὸν 2ο καί 3ο αἰῶνα, ἀντιμετωπίζοντας τέτοιες αἰρετικές διδασκαλίες, ἀποφάσισε ὅτι ὁ ἴδιος εἶναι ἐκεῖνος πού ἐμφανίζεται στὴν Παλαιά καί τὴν Καινὴ Διαθήκη, στὴν μέν Παλαιά

Διαθήκη χωρίς σάρκα, στην δέ Καινή Διαθήκη μέ σάρκα.

Πρέπει, λοιπόν, νά τηροῦμε τίς ἐντολές τοῦ Χριστοῦ, γιατί αὐτές δέν εἶναι ἐντάλματα ἀνθρώπων, ἀλλά ἀποκάλυψη τοῦ Θεοῦ. Τηρώντας τίς ἐντολές τοῦ Χριστοῦ κάνουμε τήν διάκριση μεταξύ Θεοῦ καί διαβόλου, μεταξύ τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ καί τοῦ θελήματος τοῦ διαβόλου, μεταξύ τοῦ Παραδείσου καί τῆς Κολάσεως. Ἡ Ἀγία Γραφή δέν εἶναι ἕνα ἀνθρώπινο βιβλίο, ἀλλά πνευματικό βιβλίο πού μᾶς δείχνει τί θέλει ὁ Θεός νά κάνουμε στήν ζωή μας.

Τό δεύτερο σημεῖο ἀπό τήν ἀποκάλυψη τοῦ Θεοῦ στό Θαβώρ εἶναι τό ποιός εἶναι ὁ σκοπός τῆς Ἀγίας Γραφῆς. Εἶναι εὐνόητον ὅτι ὁ σκοπός τῆς Ἀγίας Γραφῆς εἶναι νά μᾶς δείξη τί εἶναι ὁ Χριστός, ὅτι εἶναι ἀληθινός Θεός, καί βέβαια ἀπώτερος σκοπός εἶναι νά μᾶς ὁδηγήσῃ στό ὅρος τῆς δικῆς μας μεταμορφώσεως.

Στά τροπάρια τῆς Ἐκκλησίας αὐτῆς τῆς ἐορτῆς φαίνεται ποιός εἶναι ὁ ὑψηλότερος σκοπός τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ. Σέ ἕνα θεολογικότατο τροπάριο γράφεται: «Ὁ πάλαι τῷ Μωσεῖ συλλαλήσας ἐπὶ τοῦ ὄρους Σινᾶ διὰ συμβόλων, ἐγώ εἰμι, λέγων, ὁ ὢν, σήμερον ἐπ' ὄρους Θαβώρ μεταμορφωθείς ἐπὶ τῶν Μαθητῶν, ἔδειξε τό ἀρχέτυπον κάλλος τῆς εἰκόνος ἐν αὐτῷ τήν ἀνθρωπίνην ἀναλαβοῦσαν οὐσίαν».

Δηλαδή, Αὐτός πού συνομίλησε μέ τόν Μωϋσῆ στό ὄρος Σινᾶ καί τοῦ εἶπε «ἐγώ εἰμι ὁ ὢν», Αὐτός ὁ ἴδιος σήμερα στό ὄρος Θαβώρ μεταμορφώθηκε ἐνώπιον τῶν Μαθητῶν Του καί ἔδειξε τό ἀρχέτυπο κάλλος τῆς εἰκόνας, ἀναλαμβάνοντας στόν ἑαυτό Του τήν ἀνθρώπινη οὐσία. Φαίνεται ἀπό αὐτό τό τροπάριο ὅχι μόνον ὅτι ὁ ἴδιος εἶναι Αὐτός πού ἐμφανίσθηκε στό ὄρος Σινᾶ καί ἐμφανίσθηκε στό ὄρος Θαβώρ, ἀλλά συγχρόνως ἔδειξε τό ἀρχέτυπο κάλλος τῆς εἰκόνας τοῦ ἀνθρώπου.

Αὐτό σημαίνει ὅτι αὐτή ἡ δόξα τοῦ Χριστοῦ, πού φανερώθηκε στό ὄρος Θαβώρ, τότε πού ἔλαμψε τό πρόσωπό Του ὅπως ὁ ἥλιος καί τά ἱμάτιά Του ἔγιναν λευκά ὅπως τό Φῶς, αὐτή ἦταν τό πρωτότυπο τῆς δικῆς μας εἰκόνας. Ἔτσι ἦταν ὁ Ἀδάμ καί ἡ Εὕα μετά τήν δημιουργία τους, ἔστω ὡς νήπιοι, καί ἐκεῖ ἔπρεπε νά φθάσουν. Αὐτή εἶναι ἡ θεολογία ὅτι ὁ ἄνθρωπος δημιουργήθηκε κατ' εἰκόνα καί καθ' ὁμοίωση Θεοῦ, αὐτός εἶναι ὁ σκοπός μας.

Καί, βέβαια, αὐτός εἶναι ὁ σκοπός τῆς ὀρθοδόξου θεολογίας, ἡ ὁποία δέν πρέπει νά ἀσχολῆται μόνον μέ ἀνθρώπινες γνώσεις, ἀλλά γιά τό πῶς ὁ ἄνθρωπος πρέπει νά φθάσῃ στήν θέα τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, ὡς Φωτός. Σέ αὐτό πρέπει νά ἀποβλέπη ἡ ποιμαντική τῆς Ἐκκλησίας μας μέ τά Μυστήρια καί τήν τήρηση τῶν ἐντολῶν τοῦ Χριστοῦ.

Ἀπό αὐτό καταλαβαίνουμε πόσο παραμορφωμένοι εἴμαστε σήμερα, πόσο εἴμαστε

ἀλλοιωμένοι καί μακρυά ἀπό τόν Θεό, καί πόσο ἀγώνα ἔχουμε νά κάνουμε μέ τήν Χάρη τοῦ Θεοῦ γιά νά ὁμοιάσουμε μέ τό ἀρχέτυπο τῆς εἰκόνας μας, τόν Χριστό.

Ὁ Μητροπολίτης

+ Ὁ Ναυπάκτου καί Ἀγίου Βλασίου Ἱερόθεος